

Nr 76.

Av herr **Brädefors m. fl.**, om upphävande av lagen om kollektivavtal.

Vid 1936 och 1937 års riksdagar har vi ifråga om kollektivavtalslagens upphävande anfört en rad uttalanden ur den fackliga förbundspressen om den starka opinion, som är rådande inom den fackliga rörelsen mot lagarna om kollektivavtal och arbetsdomstol. Vi har med exempel påvisat hur arbetsdomstolen med prejudicerande domar i viktiga frågor gör arbetarna fullständigt rättslösa gentemot sina arbetsgivare och hur den med lagens hjälp kan påtvinga arbetarna sådana usla ackordspriser, som inte står i samklang med gällande kollektivavtal. Vi har även påvisat hur den påtvingar arbetarna paragraf 23 i Svenska arbetsgivareföreningens stadgar, även då denna paragraf inte finns införd i kollektivavtal. Vi har redan därmed bevisat denna lags klasskaraktär och att lagen kringskär fackföreningsrörelsens rörelsefrihet till nackdel för arbetarna och till fördel för arbetsgivarna. Vi har vidare anfört yttranden och uttalanden från de fackliga kongresserna, bl. a. L. O:s senaste kongress, samt yttranden av flera av fackföreningsrörelsens ledande män, vilka alla utmynnar i det bestämda yrkandet att lagarna om kollektivavtal och arbetsdomstol skall avskaffas.

Varje år faller arbetsdomstolen uppseendeväckande och prejudicerande domar över arbetarna, vilka verkar eliminerande på självbestämmanderätten och rörelsefriheten för arbetarnas fackliga organisationer. Man ådömer även arbetarna sådana bestämmelser, som inte har varit införda i deras egna kollektivavtal, såsom t. ex. då de murare, som arbetade vid Sv. Tobaksmonopolets byggnadsarbeten, bötfälldes då de vägrade att låta sig kroppsvisiteras. Murarna åberopade, att det i deras avtal inte var infört några som helst bestämmelser om skyldighet att undergå kroppsvisitation vid utgången från arbetsplatsen, men domstolen tog ingen hänsyn till vad som stod i deras eget avtal utan avkunnade en prejudicerande dom, enligt vilken arbetsgivarna har rätt att utsätta sina arbetare för vilka förnedrande bestämmelser som helst.

Under den tid lagarna om kollektivavtal och arbetsdomstol har verkat, har de visat sig vara typiska klasslagar, riktade mot arbetarklassen för att minska dess slagkraft mot arbetsgivarna i striden mellan kapital och arbete, och därför är det fortfarande lika aktuellt, så länge dessa klasslagar består, att kräva deras avskaffande.

Under åberopande av vad som sålunda anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta upphäva den av 1928 års riksdag beslutade lagen om kollektivavtal.

Stockholm i januari 1938.

J. H. Brädefors.

Axel Nordström.

Knut Senander.

H. Hagberg.